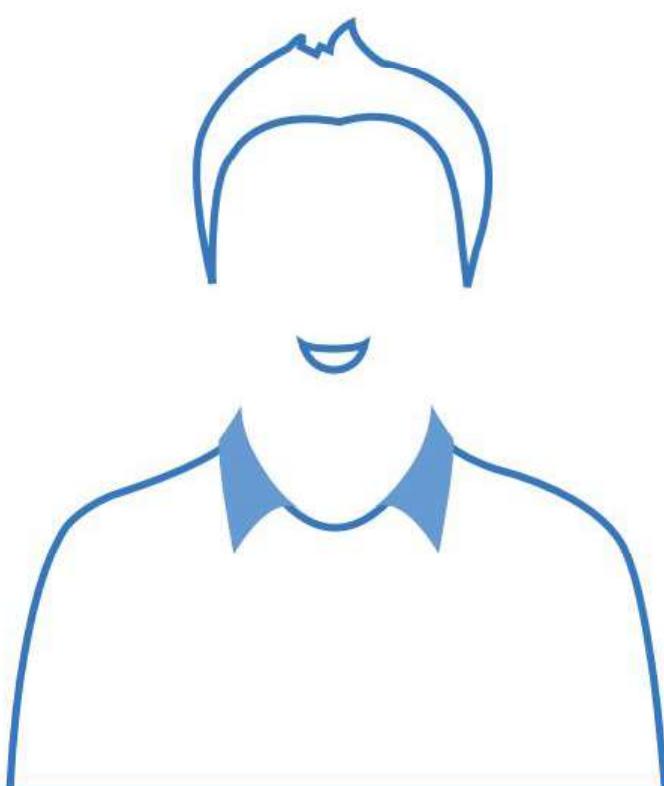

Πού βρέθηκε
το ζυγό
στον αζβέτη;

Πού βρέθηκε το ζ μέσα στον αζβέστη;

Το στην αρχή, ή στη μέση μιας λέξης, όταν ακολουθείται από β, γ, δ, λ, μ, ν, ρ (ηχηρά σύμφωνα), ή σύμπλεγμα (μπ – γκ – ντ) μετατρέπεται και προφέρεται σαν ζ.

β	αζβέστης	πυροζβέστης	ζβήνω	ζβούρα
γ	προζγείωση	ζγουρός		
δ	διείζδυση	προζδίδω	προζδοκία	
λ	δυζλεξία	δύζληπτος	πρόζληψη	
μ	κλάζμα	κόζμος	πολλαπλασιαζός	ζμαράγδι
ν	δυζόντο	προζνήωση		
ρ	ειζροή	προζρόφωση		

- Εξαίρεση αποτελεί το Μαράσλειο (και όχι Μαράζλειο) γιατί προέρχεται από το όνομα Μαρασλής (αν και προσωπικά δεν καταλαβαίνω γιατί να μην τον φώναζαν Μαραζλή!).
- Στις ξένες λέξεις προφέρεται κατά κανόνα το σ ακολουθώντας τον τρόπο εκφοράς της γλώσσας προέλευσης: Σλοβενία, Ισλανδία, Σρι Λάνκα, Όσλο, σλόγκαν, σνίτσερ, σνομπ, κισμέτ, Ισλάμ, Σλήμαν.

Το τελικό s σε μονο-, δι- και τρισύλλαβες λέξεις προφέρεται σαν ζ όταν η επόμενη λέξη αρχίζει από β, γ, δ, λ, μ, ν, ρ, γκ, μπ, ντ.

άπειρεζ μπογιές	αζ μπουν	μικρόζ γορίθας	πολλέζ γίδες
στουζ δύο	στουζ γονείς	τηζ νέας	τουζ βρίζουν
τουζ γκαβούς	τουζ λέω	τουζ ντόπιους	τουζ ρωτώ

Στις πολυσύλλαβες λέξεις παραμένει η εκφορά του s, π.χ.: εκπληκτικός μουσικός και όχι εκπληκτικόζ μουσικός.

Κανόνας: Το σύμφωνο σ, s μετατρέπεται σε ζ σε ομαλές συνθήκες προφορικού λόγου πριν από ηχηρά σύμφωνα. Αυτό συμβαίνει είτε στην αρχή λέξης, είτε στο μέσο, είτε και στα όρια λέξεων (Προσοχή: Αν δεν μεσολαβεί παύση).